

Till Justitiedepartementet Enheten för familjerätt

Angående betänkande: Barnets bästa, Föräldrars ansvar (SOU 2005:43)

Efter att fått vetskap och tagit del av betänkandet anser jag det som min plikt att redogöra för mina erfarenheter. Jag skriver som ren privatperson men jag anser att jag har stor erfarenhet utav ämnet.

Det är mycket sorgligt att gemensam vårdnad som skall vara normalt nu ifrågasätts. Gemensam vårdnad har gett tusentals barn och föräldrar, oavsett kön, verklig och juridisk rätt till familjeliv. Även mot en obstinat och krånglande förälders vilja. Detta var ett mycket stort och viktigt steg för ökad jämnlighet mellan män och kvinnor när gemensam vårdnad infördes. För att inte tala om fördelen för barnen. Tillgång till sina båda föräldrar som många barn varit fräntagen.

Att man nu skall lyssna mer på barnen som en del säger är ett tecken på att man inte vet vad det handlar om. Barn kan fås att ta avstånd och att hata sina föräldrar om man bearbetar dem. Även om de älskar sina både föräldrar över allt annat. De är faktiskt väldigt lätta att påverka, och det är ju det som är meningen att man skall lära barnen vad som är rätt eller fel. Men det förutsäger att föräldrar inte påverkar barnen negativt t.ex. att ta avstånd från den andra föräldern och att tala illa om den. Med andra ord , barn är det lättaste som finns att påverka, både vad det gäller positiva saker liksom negativa saker.

Världen är full av exempel på järntvätt av hela folk, ta t. ex. nazismen eller stalinismen. Ingen på den tiden i dessa länder ifrågasatte detta, jo det fanns ett litet antal men de blev snabbt förklarade som idioter och spärrades in. Så järntvätt är inte svårt att åstadkomma Vi har ju också som exempel Knutby-mordet närma inpå oss och där sades det av rätten att barnflickan var programmerad av pastorn att mörda.

Lägg inte ansvaret hos barnet om det skall få ha en kontakt med sina båda föräldrar. Den förälder som ser till att få ensam vårdnad kan ganska snabbt radera ut den andre föräldern och den viljan tycks finnas hos en del individer. Har man ensam vårdnad kan man neka den andra föräldern att besöka skola, dagis. Man kan neka den andra föräldern att få någon som helst vetskap om vad barnet har för sig. Och säger då barnet, som har hört sin vårdnadshavare tala illa om den andra föräldern, att jag vill inte dit till ex. pappa, då kan den föräldern omg. ställa in allt umgänge med ex. pappan. Ingen socialtjänst eller domstol kommer att göra något för att barnet skall ha två föräldrar. Barnet är helt utlämnat åt vårdnadshavarens godtycke.

Allmänt bekant är att barn ej får köra moped eller köpa cigaretter för än vid 15-års ålder, rösträtt och myndighet tillerkänns vid 18-år. Men enligt betänkandet, SOU 2005:43 skall barn kunna ta ställning i boende, vårdnad och umgänge redan i 3-6-års åldern. **Bespara barnen detta.**

I betänkandet framstår svenska barn som specialister på sin egen framtid. Föräldrarnas roll i barnets liv förefaller som ovidkommande, rent av

skadlig om de dessutom har gemensam vårdnad. Man kan fråga sig om de som har författat betänkandet har några egna barn.

Det är mycket förvånande att inte Pas-syndrom är mer känt i Sverige. Det finns länder som har uppmärksammat detta och gjort det brottsligt att utöva påverkan på barn så att detta uppstår. Barn och den vårdnadshavare som åstadkommer detta skiljs åt då man upptäcker tecken på detta. Man anser att pas-syndrom är **mycket** skadligt för barnet som får livslånga men av det. En sådan vårdnadshavare anses till och med psykisk sjuk. Där kan man tala om att tillvarata barnens intresse och hälsa.

Det finns många som yttrar sig om sådant här, som inte har en aning om hur det kan fungera. Jag vet vad jag talar om, jag har tre barn med samma kvinna, vi har haft gemensam vårdnad. Mamman i detta fallet, har gått till domstol och fått enskild vårdnad. (Påpekas kan att jag är skötsam, fast arbete, bra bostad, och aldrig straffad) Efter detta har jag tappat kontakten med mina två pojkar nu 20 och 12 år gamla. Mamman har sagt rent ut till socialen att hennes mål är att sudda ut pappan fullständigt ur barnens liv. Hon har fått medhåll av socialen, de kan inget göra säger de, barnen får bestämma själva. Den stora pojken var det 7 år sedan som han var hemma hos mig. För två år sedan började mamman att gömma 12-åringen som då var 10 år, så det är alltså 2 år sedan han var hemma hos mig. När de ser mig på stan så hälsar de inte på mig. Och de hälsar inte heller på min mor eller på mina syskon eller deras kusiner på min sida. Mamman har erkänt för socialen att hon pratar illa om mig inför barnen. Hon skall göra likadant när flickan som nu är 9 år blir något år till.

Jag har domslut på att jag skall ha de två minsta barnen hos mig varannan helg, men när jag gått till domstol för att få domen verkställd så har de bara sagt att barnen får bestämma själva. Jag är helt avskärmad från barnen bl. a. har mamman förbjudet mig att gå till skolan där barnen går. Om ni som föreslår att det skall bli enklare att få enskild vårdnad visste vad detta kommer att föra med sig så skulle ni bli chockade, eller är det så att en förälder kan vara mer värd än den andra. Det finns sådana som tycks tycka så.

Gemensam vårdnad kom till då de barn som växte upp utan en förälder började skriva om detta och ifrågasatte varför samhället inte hade hjälpt dem när de var små att få växa upp med tillgång båda sina föräldrar. Politiker som läste och fick kännedom hur det hade varit för dessa barn blev djupt rörda och såg till att det skulle vara gemensam vårdnad.

Har man nu glömt detta, det är som att vrida tiden tillbaka till 1950-talet om enskild vårdnad börjas tillämpas igen. Har man inte lärt sig något.

Men det är klart svårt för en del politiker att se klart på detta då det finns organisationer som bedriver en hätsk och orättvis kampanj med bl. a. mycket lobbyverksamhet. Dessa organisationer har egna advokater och jurister som har stor kontakt med massmedia. Pengar tycks inte saknas hos dem men så erhåller de också 100- tals miljoner ur statskassan varje år för sin verksamhet.

Hur kan man förespråka att det skall underlättas att få ensam vårdnad?
Över allt talas det om att fäderna måste ställa upp mer för sina barn.

Fäderna måste bli mer delaktiga i sina barns liv. Barnens behov av en nära och god kontakt med sina båda föräldrar måste tillgodoses. Osv.

Dessa två åsikter är ju sådana motsatts förhållanden att de ej går att förena. Man kan fråga sig vilket som skall gälla. Det finns väldigt många som inte begriper detta utan ena stunden säger de det ene och i nästa stund säger de det andra. Vad är detta för tokerier?

Ett barn består till 50% av sin mamma och till 50% av sin pappa, och den som inte vill begripa detta vill heller inte se sanning som den är. En sådan person är ingen bra människa. Domstolar och sociala myndigheter bör genom yrkanden och diskussion med föräldrarna se vem som bäst värnar om barnets behov av en nära och god relation med båda föräldrar. Det skall inte kunna gå att dra fördelar genom att hela tiden smutskasta den andre parten, och sedan som ex. komma och kräva ensam vårdnad. Samarbete framför ovilja, osämja måste enligt min uppfattning vara det vägledande. Inte att utsätta barn för orimliga, kränkande ställningstagande redan i tidiga barnår.

Lidköping den 20 januari 2006

Sune Larsson
Sofiagatan 9
531 43 Lidköping
Tele: 0510-66376